

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 18351/2023
05.02.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиоца - противтуженог АА из ..., чији је пуномоћник Југослав Јовановић, адвокат из ..., против туженог - противтужиоца ББ из села ..., општина ..., чији је пуномоћник Вукашин Илић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2277/2022 од 20.07.2022. године, у седници одржаној 05.02.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ, одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2277/2022 од 20.07.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2277/2022 од 20.07.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Алексинцу П 943/19 од 22.03.2022. године, ставом првим изреке, утврђено је да је тужени без правног основа заузео део парцеле тужиоца кп .. КО ... из лн .. КО ... који простор има мере и границе ближе наведене у изреци, укупне површине 66 м², што је тужени дужан да призна, па је обавезан тужени да заузети простор уступи тужиоцу у својину и државину. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да са заузетог простора уклони ограду од плетене жице на багремовим стубовима у мерама и границама ближе описаним изреком, затим део помоћног објекта голубарника од металне конструкције у мерама дужине 6 м и ширине 3 м, као и део пластеника дужине 3 м и ширине 2,90 м, што ако не учини овлашћује се тужилац да исте уклони о трошку туженог. Ставом трећим изреке, усвојен је противтужбени захтев и утврђено да је тужени носилац права својине – приватна на делу земљишта на кп .. улица ... уписане у лн .. КО ... у мерама и границама ближе наведеним као у изреци, које право својине је тужени стекао као савестан држалац по основу одржаја, па је обавезан тужилац да туженом призна право својине на делу напред наведене парцеле у наведеним мерама и границама и наведеној површини те да наведена пресуда по правноснажности туженом служи ради уписа права својине код Републичког Геодетског завода Службе за катастар непокретности у

Алексинцу, док је у делу којим је тражио да суд утврди да је стекао право својине као законит држалац на основу куповине, противтужбени захтев одбијен као неоснован. Ставом четвртим изреке, одбијен је као неоснован противтужбени захтев којим је тражено да се утврди да је тужени носилац права својине, врста права – приватна на делу земљишта са северозападне стране у мерама и границама и површини ближе наведеном у изреци, које право својине је тужени стекао као савестан и законит држалац по основу куповине одржајем. Ставом петим изреке, одређено је да свака странка сноси своје трошкове.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 2277/2022 од 20.07.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у ставу првом, другом и четвртм изреке. Ставом другим изреке, укинуто је решење о трошковима парничног поступка садржано у ставу петом изреке првостепене пресуде и предмет у том делу враћен првостепеном суду на поновно одлучивање.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној примени члана 404. ЗПП.

Предмет тражене правне заштите, који је предмет ревизијског одлучивања, је захтев тужбе за утврђење да је тужени извршио заузеће парцеле тужиоца уз захтев за чинидбу (уклањање ограде од плетене жице на багремовим стубовима, део помоћног објекта голубарника од металне конструкције и део пластеника којима је тужени извршио заузеће на парцели тужиоца) и захтев противтужбе за утврђење права својине туженог на предметној парцели тужиоца на основу одржаја, а побијаном одлуком правноснажно је одлучено усвајањем тужбеног и одбијањем противтужбеног захтева.

По оцени Врховног суда, у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП, јер су разлози на којима је заснована одлука другостеног суда о основаности тужбеног и противтужбеног захтева у складу са постојећом судском праксом нижестепених судова и ревизијског суда у примени и тумачењу материјалног права - Закона о основама својинскоправних односа, као релевантног за пресуђење ове правне ствари, тако да не постоји потреба за новим тумачењем права. Имајући у виду наведено, као и да се ради о парници у којој одлука о основаности тужбеног и противтужбеног захтева и примена материјалног права, зависи од утврђеног чињеничног стања сваког конкретног случаја, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена ни као редовна.

Чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 18.10.2019. године, а противтужба 05.01.2022. године. Вредност предмета спора побијаног дела по тужби и по противтужби је по 10.000,00 динара.

С обзиром на то да се ради о имовинскоправном спору у коме вредност предмета спора побијаног дела, по тужби и по противтужби, не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе односно противтужбе, то је Врховни суд оценио да ревизија није дозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

Из наведених разлога, применом члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**